

KONČNA LOČILA

Torej: vsi vemo da se besedila pojavljajo v **dveh oblikah** in sicer: **govorni oziroma slušni**

Zapisani

obliki

Slednja se je pojavila šele z razvojem pisave, slušna pa obstaja že od nekdaj.

Besedila zapisujemo tako, da glasove pretvorimo v vidne znake, torej črke in jih strnemo v besede, le te pa v povedi in končno v celotno besedilo. Meje med besedami imenujemo presledki, meje med posameznimi povedmi ali med stavki v povedi pa ločila.

Torej z ločili zaznamujemo **intonacijo** in pa **daljše premore**. Tako kot poznamo **dve vrsti intonacije** in sicer **končno in nekončno**, ki ju lahko delimo dalje, poznamo dve glavni vrsti ločil in sicer **končna in nekončna**.

Končna ločila so nečrkovna znamenja, ki stojijo na koncu povedi in zaznamujejo vrsto končne intonacije, daljši premor in vrsto povedi glede na sporočevalčev namen.

Končno intonacijo delimo na : rastočo, padajočo in vzklično. Tako poznamo tudi tri glavna končna ločila piko, klicaj, vprašaj.

Če zapišemo nedokončano poved oziroma misel jo označimo s **tremi pikicami** ali s **pomišljajem**, če postavimo **retorično vprašanje** stoji na koncu kombinacija dveh glavnih ločil- **vprašaja in klicaja**, saj je le to vprašalno-vzklična poved.

Sedaj pa si podrobneje pogledjmo še posamezna končna ločila:

1.) PIKA

- Stoji na koncu povedi s katero naslovniku **sporočamo nekaj čustveno nezaznamovanega** (lahko je-prikazovanje, vrednotenje, zagotavljanje, ...)
- Pika zaznamuje **padajočo končno intonacijo**
- **Piko pišemo:** na koncu pripovedne povedi (Jutri bo lepo vreme)
V bibliografskih zapisih (France Prešeren: Krst pri

Savici.)

Za okrajšavami (itd., ga. ..)

Za vrstilnimi števniki (1. mesto)

Za ločevanje ur / minut (8.15)

Za ločevanje tisočic od nižjih enot (23.200)

Za velelnikom, kadar ni čustveno obarvan (Reši vajo.)

- **Pike ne pišemo:** v naslovih, v glavah dopisov, za merskimi enotami ali kemijskimi simboli, v kraticah, v podpisih dopisov

2.) VPRAŠAJ

- Pišemo ga za **čustveno neobarvanimi vprašalnimi povedmi**
- Načeloma zaznamuje **rastočo intonacijo**, vendar v primeru da se poved začne z **vprašalnim zaimkom** zaznamuje tudi **padajočo intonacijo**

- Vprašaj pišemo: na koncu vprašalne povedi (Boš prišel?)
Na koncu podredne povedi, če je glavni stavek
vprašalni Kako si vedel, če nisi bil tam?
V dobesednem navedku premege govora

(»Mi boš povedal?« ga je vprašala)

3.) KLICAJ

- Stoji za čustveno obarvanimi povedmi- z njim zaznamujemo **vzklično končno intonacijo**
- **Klicaj pišemo:** kot sem že omenila na koncu čustveno obarvanih povedi(Ne hodi!)

Na koncu podrednih povedi če je glavni stavek vzklični
(Pometi stanovanje če tako rečem!)
za vrinjeno čustveno obarvano povedjo (Odšla je, da bi

nikoli!V širni s

»Naredi to!«)

v dobesednem navedku premege govora (Zakričal je:
v pismih za nagovori (Dragi Rok!)